

РЕШЕНИЕ

№ 140

гр. София, 09.01.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Никова, като разгледа дело номер **8513** по описа за **2011** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК по БУЛСТАТ [ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място],[жк], [жилищен адрес] срещу РЕШЕНИЕ без дата на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 95-ти състав по нахд № 6964/2010 г., с което е потвърдено изцяло наказателно постановление (НП) № 01843 от 10.05.2010 г., издадено от председателя на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата (ДКСБТ), с което на основание чл.65, ал.2 от Закона за стоковите борси и тържищата (ЗСБТ) на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 3500 лв. за нарушение на чл.57, ал.2 вр. чл.57, ал.1,т.2 и т.3 ЗСБТ. В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и при допуснати в хода на административно наказателното производство съществени процесуални нарушения. Касаторът посочва, че АУАН не е подписан от всички посочени в него свидетели. Поддържа, че е налице разминаване между описаната в АУАН и НП фактическа обстановка и действителната такава, тъй като за артикулите „лимони и грозде” била представен фактура за закупуването им от 20.04.2010 г., но въпреки това наказание е наложено и за тези стоки чрез описанието им в НП. В касационната

жалба се посочва, че административно наказващият орган (АНО) не е доказал по безспорен начин нарушението, а СРС не бил изяснил фактическата обстановка по делото. Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да бъде отменено обжалваното решение на СРС и по същество на спора да бъде отменено НП.

Ответният по касационната жалба Държавна комисия по стоковите борси и тържищата оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Със съдебно решение без дата Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав по нахд № 6964/2010 г. е потвърдил наказателно постановление №01843/10.05.2010 г., издадено от председателя на ДКСБТ, с което на касатора на основание чл.65, ал.2 от ЗСБТ е наложена имуществена санкция в размер на 3500 лв. за нарушение на чл.57, ал.2 вр. чл.57, ал.1, т.2 и т.3 ЗСБТ.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Т. К. Л., на свидетел по АУАН на установяване на нарушението Е. А. М., както и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при съставянето на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения, същите са издадени от компетентни органи и при правилно приложение на материалния закон. Като е кредитирал показанията на свидетелите районният съдия е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.57, ал.2 вр. ал.1, т.2 и т.3 ЗСБТ.

Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността и допустимостта. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НО, 95-ти състав е валидно и допустимо. Касаторът оспорва приложението на материалния закон.

На основание чл.220 АПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН касационната инстанция възприема изцяло правилно установената от районния съдия фактическа обстановка: На 23.04.2010 г. служители на ДКСБТ, сред които свидетелите Т. Л. и Е. М., извършили проверка в [населено място], [улица], на територията на стоково тържище [фирма], склад № 89, стопанисван от касатора [фирма]. По време на проверката било установено, че са изложени за продажба конкретно описани налични хранителни продукти, за които търговецът не съхранява и не предоставя на мястото на извършване на продажбите документи, отразяващи тяхното количество, безопасност, произход и собственост. За констатираното нарушение свидетелят Л. (надлежно упълномощена със заповед № РД-15-017 от 07.04.2010 г. на председателя на ДКСБТ) съставил АУАН № 01843 от 23.04.2010 г. Касаторът представил възражение вх.№ РД-22-543 от 26.04.2010 г. по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН с приложени писмени доказателства, за които твърди, че касаят изискуемите по време на проверката документи. Издадено било обжалваното пред СРС НП № 01843/10.05.2010 г. на председателя на ДКСБТ.

Касационната инстанция приема, че при субсидиарното прилагане на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който да осигури обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, без да е допуснал процесуални нарушения. Районният съдия е проявил активност като е разпитал актосъставителя и свидетел на установяване на нарушението. Правилно техните показания са преценени като ясни, безпротиворечиви, убедителни и съответстващи на писмените доказателства по делото. Следва да се подчертае, че се касае за свидетели – очевидци, които категорично установяват липсата на изискуемите документи по ЗСБТ. Касационната инстанция, в решаващия се състав, намира, че с вписването в АУАН, че „има извършена фактура от 22.04.2010 г. на лимони и грозде” не е допуснато съществено процесуално нарушение, което е накърнило правото на защита на лицето да разбере повдигнатото му административно наказателно обвинение, респ. да организира защитата си срещу него. От една страна вписването в АУАН навежда на извод, че в деня на проверката касаторът е извършил продажба на лимони и грозде. От друга страна в АУАН и НП са описани и други продукти, за които изрично е посочено, че „при поискване не се представят документи”. Тези данни категорично се потвърждават от показанията на актосъставителя Л. и св. М.. Последната установява, че „в склада на тържището търговецът не представил документи за произход на стоките. Проверката продължила повече от час и половина, като му била предоставена възможност да получи документи по факс, но такива не били представени”.

Доколкото се касае за отрицателен факт, нарушителят е този, който следва да докаже, че е разполагал с изискуемите съгласно чл.57, ал.1, т.2 и т.3 ЗСБТ документи, които съгласно чл.57, ал.2 ЗСБТ следва да съхранява на мястото на извършване на продажбите. В този смисъл приложените към възражението по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН доказателства категорично не доказват, че същите са били у продавача към момента на проверката. Напротив – във възражението по реда на чл.44, ал.1 ЗАНН търговецът признава, че документите са били при счетоводителя, което е в нарушение на задължението по чл.57, ал.2 ЗСБТ същите да се съхраняват на мястото на продажбите.

Законосъобразно и правилно районният съд е приел, че при образуването и воденето на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. В АУАН и издаденото въз основа на него НП са посочени по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е установено, както и обстоятелствата, при които е извършено съобразно чл.42, респ. чл.57 ЗАНН. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законното изискване за пълно описание на нарушението, което следва да включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, така, че това да е възпрепятствало наказаното лице да упражни правото си на възражения, като същевременно да е затруднило, както административнонаказващия орган, така и съда при постановяване съответно на наказателно постановление и решение по жалба на наказаното лице. Съществува и

пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е настъпило и извършено.

Обжалваното решение е постановено на база събраните доказателства, които кореспондират помежду си, като съдът е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение. Първоинстанционният съд е изложил подробни мотиви, включително относно осъществяването състава на процесното административно нарушение и определянето по размер на наложената имуществена санкция. Тези мотиви се споделят напълно от настоящия състав и не следва да бъдат преповтаряни. Изводите на районния съдия за осъществяване от страна на касатора на състава на нарушението по чл.57, ал.2 вр. ал.1, т.2 и т.3 ЗСБТ се явява постановен при правилно приложение на материалния закон. Не е допуснато визираното в жалбата касационно основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК вр. чл.63, ал.1 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че съдебното решение от без дата на СРС, НО, 95-ти състав е правилно и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. град, II Касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение без дата по н.а.х.д. № 6964/2010 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, Наказателно отделение, 95-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.